

DECYZJA RADY 2010/788/WPZiB**z dnia 20 grudnia 2010 r.****w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylenia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie przyjęcia w dniu 31 marca 2008 r. przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych rezolucji nr 1807 (2008) („rezolucja RB ONZ nr 1807 (2008)”) Rada przyjęła w dniu 14 maja 2008 r. wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 1 grudnia 2010 r. Komitet ds. Sankcji powołany zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1533 (2004) („rezolucja RB ONZ nr 1533 (2004)”) wprowadził zmiany w wykazie osób i podmiotów podlegających środkom ograniczającym.
- (3) Procedura zmiany załącznika do niniejszej decyzji powinna obejmować informowanie wskazanych osób i podmiotów o powodach umieszczenia w wykazie, tak aby mogły przedstawić swoje uwagi. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada powinna dokonać przeglądu swojej decyzji na podstawie tych uwag i odpowiednio poinformować daną osobę lub podmiot.
- (4) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza z prawem do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, prawem własności i prawem do ochrony danych osobowych. Niniejsza decyzja powinna być stosowana zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (5) Niniejsza decyzja jest także w pełni zgodna ze zobowiązaniami państw członkowskich w ramach Karty Narodów Zjednoczonych oraz z prawnie wiążącym charakterem rezolucji Rady Bezpieczeństwa.
- (6) Wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB należy w związku z tym uchylić i zastąpić niniejszą decyzją.
- (7) Środki wykonawcze Unii określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 889/2005 z dnia 13 czerwca 2005 r. wprowadzającym niektóre środki ograniczające w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ⁽²⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzającym niektóre

szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie uzbrojenia i podobnego sprzętu wszelkiego typu, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK) przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych są zakazane niezależnie od tego, czy zostały zapoczątkowane na terytoriach państw członkowskich czy też nie.

2. Zakazane jest również:

- a) przyznawanie, sprzedawanie, dostarczanie lub przekazywanie pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług związanych z działaniami wojskowymi oraz z dostarczaniem, produkcją, konserwacją i stosowaniem uzbrojenia i podobnego sprzętu wszelkiego typu, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu wojskowego, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium DRK;
- b) zapewnianie finansowania lub pomocy finansowej związanej z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych na potrzeby sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub na potrzeby przyznania, sprzedaży, dostarczania lub transferu związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług, pośrednio lub bezpośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium DRK.

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

- a) dostarczania, sprzedaży lub transferu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub zapewniania pomocy technicznej, finansowania, świadczenia usług pośrednictwa i innych usług związanych z uzbrojeniem i podobnym sprzętem, mających wyłącznie stanowić wsparcie misji Organizacji Narodów Zjednoczonych w DRK (MONUC) lub przeznaczonych do wykorzystania przez tę misję;

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 84.

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 15.6.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1.

b) dostarczania, sprzedaży lub przekazywania odzieży ochronnej, w tym kamizełek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do DRK przez personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy, wyłącznie do osobistego użytku;

c) dostarczania, sprzedaży lub przekazywania nieśmiertelnościowego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych, lub świadczenia pomocy technicznej i zapewniania szkoleń związanych z takim nieśmiertelnościowym sprzętem.

2. Dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie uzbrojenia i podobnego sprzętu lub świadczenie usług lub szkolenie techniczne i pomoc techniczna, o których mowa w ust. 1, wymagają uprzedniego zezwolenia właściwych organów państw członkowskich.

3. Państwa członkowskie powiadamiają z wyprzedzeniem Komitet ds. Sankcji ustanowiony na mocy rezolucji RB ONZ nr 1533 (2004) (Komitet ds. Sankcji) o wszelkich dostawach do DRK uzbrojenia i podobnego sprzętu i o zapewnianiu pomocy technicznej, finansowania, świadczeniu usług pośrednictwa i innych usług związanych z działaniami wojskowymi w DRK innych niż te, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b). W takich powiadomieniach podawane są wszelkie istotne informacje, obejmujące w odpowiednich przypadkach użytkownika końcowego, proponowaną datę dostawy oraz trasę przesyłek.

4. Państwa członkowskie rozpatrują indywidualnie każdy przypadek dostawy na mocy ust. 1, biorąc w pełni pod uwagę kryteria określone we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego⁽¹⁾. Państwa członkowskie żądają zastosowania odpowiednich zabezpieczeń przeciwko nadużywaniu zezwoleń udzielonych na mocy ust. 2 i w stosownych przypadkach zapewniają możliwość odesłania dostarczonego uzbrojenia i podobnego sprzętu.

Artykuł 3

Środki ograniczające przewidziane w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2 nakładane są na następujące osoby oraz, w stosownych przypadkach, podmioty wskazane przez Komitet ds. Sankcji:

— osoby lub podmioty naruszające embargo na broń i podobne środki, o których mowa w art. 1,

— przywódców politycznych i wojskowych zagranicznych ugrupowań zbrojnych działających w DRK utrudniających rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie uczestników walk, którzy należeli do tych ugrupowań,

— przywódców politycznych i wojskowych milicji kongijskich otrzymujących wsparcie spoza DRK utrudniających swoim członkom rozbrojenie, demobilizację i reintegrację,

— działających w DRK przywódców politycznych i wojskowych, którzy rekrutują lub wykorzystują dzieci w konfliktach zbrojnych, naruszając odnośne przepisy prawa międzynarodowego,

— działające w DRK osoby, które dopuszczają się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego wiążących się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom i kobietom w konfliktach zbrojnych, w tym zabijania i okaleczania, przemocy seksualnej, uprowadzania i przymusowych wysiedleń,

— osoby utrudniające dostęp do pomocy humanitarnej lub dystrybucję tej pomocy we wschodniej części DRK,

— osoby lub podmioty wspierające – poprzez nielegalny handel zasobami naturalnymi – nielegalne ugrupowania zbrojne we wschodniej części DRK.

Wykaz odpowiednich osób i podmiotów znajduje się w załączniku.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do tego, by zapobiec wjazdowi na lub przejazdowi przez ich terytoria osób, o których mowa w art. 3.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet ds. Sankcji:

a) stwierdzi z wyprzedzeniem i odrębnie w każdym przypadku, że taki wjazd lub przejazd jest uzasadniony z powodów humanitarnych, w tym w związku z obowiązkami religijnymi;

b) stwierdzi, że zwolnienie byłoby zgodne z celami stosownych rezolucji Rady Bezpieczeństwa, którymi to celami są pokój i pojednanie narodowe w DRK oraz stabilność w regionie;

c) zezwoli z wyprzedzeniem i w odrębnie w każdym przypadku na przejazd osób powracających na terytorium państwa, którego są obywatelami, lub biorących udział w działaniach służących postawieniu przed sądem sprawców poważnych naruszeń praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarne.

4. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3 państwo członkowskie zezwala na wjazd na lub przejazd przez swoje terytorium osób wskazanych przez Komitet ds. Sankcji, zezwolenie ograniczone jest do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

Artykuł 5

1. Dokonuje się zamrożenia wszystkich funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych posiadanych lub kontrolowanych bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, o których mowa w art. 3, lub wszystkich funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, którymi dysponują podmioty posiadane lub kontrolowane – bezpośrednio lub pośrednio – przez wspomniane osoby lub podmioty lub którymi dysponują jakiegokolwiek osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, zgodnie z opisem w załączniku.

2. Żadne fundusze, inne aktywa finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio lub pośrednio, osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, lub na rzecz tych osób i podmiotów.

3. Państwa członkowskie mogą dopuścić zwolnienia ze środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych:

- a) koniecznych do pokrycia podstawowych wydatków, w tym płatności za produkty żywnościowe, czynsz lub kredyt hipoteczny, lekarstwa i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe i opłat na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;
- b) przeznaczonych wyłącznie na opłacenie w rozsądnym zakresie kosztów honorariów oraz zwrotu wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych;
- c) przeznaczonych wyłącznie na pokrycie należności lub opłat manipulacyjnych, zgodnie z przepisami prawa krajowego, związanych z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych funduszy lub innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;
- d) koniecznych do pokrycia nadzwyczajnych wydatków – po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie i po otrzymaniu zgody tego komitetu;
- e) będących przedmiotem sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego zastawu lub wyroku, w którym to przypadku fundusze, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania wyroku z zastrzeżeniem, że zastaw został ustanowiony lub że wyrok został wydany przed wskazaniem przez Komitet ds. Sankcji odnośnych osób lub podmiotów, oraz z zastrzeżeniem, że wspomniany zastaw lub wyrok nie został ustanowiony ani wydany na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w art. 3 – po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie.

4. Zwolnienia, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), można ustanowić po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych oraz przy braku odmownej decyzji Komitetu ds. Sankcji w terminie czterech dni roboczych od daty takiego powiadomienia.

5. Ust. 2 nie ma zastosowania do następujących wpływów na zamrożonych kontach:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych kont; lub
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych kont środkami ograniczającymi,

pod warunkiem że wszystkie takie odsetki, inne dochody należne i płatności nadal podlegają przepisom ust. 1.

Artykuł 6

Rada wprowadza zmiany w wykazie zawartym z załączniku na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet ds. Sankcji.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet Sankcji umieści osobę lub podmiot w wykazie, Rada umieszcza taką osobę lub taki podmiot w załączniku. Rada przekazuje bezpośrednio, jeżeli adres jest znany, lub w drodze opublikowania ogłoszenia swoją decyzję i uzasadnienie umieszczenia w wykazie danej osobie lub podmiotowi, umożliwiając takiej osobie lub takiemu podmiotowi przedstawienie uwag.

2. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę lub dany podmiot.

Artykuł 8

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób lub podmiotów przekazane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet ds. Sankcji.

2. W załączniku zamieszczane są także w miarę dostępności informacje przekazane przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji niezbędne do identyfikacji danych osób lub podmiotów. W odniesieniu do osób, informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku umieszczana jest także data wskazania osoby lub podmiotu przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja jest poddawana przeglądowi, zmieniana lub uchylana stosownie do potrzeb zgodnie z postanowieniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 10

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
J. SCHAUVLIEGE
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

a) Wykaz osób, o których mowa w art. 3, 4 i 5

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Frank Kakolele BWAMBALE	Frank Kakorere Frank Kakorere Bwambale		Opuścił Narodowy Kongres Obrony Ludu (CNDP) w styczniu 2008 r. Od grudnia 2008 r. przebywa w Kinszasie.	Były przywódca Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Ruchu Wyzwolenia (RCD–ML) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami RCD–ML – jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, odpowiedzialnej za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń.	1.11.2005
Gaston IYAMUREMYE	Rumuli Byiringiro Victor Rumuli Victor Rumuri Michel Byiringiro	1948 Dystrykt Musanze (Prowincja Północna), Rwanda Ruhengeri, Rwanda	Drugi wiceprzewodniczący Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR). Generał brygady Od listopada 2010 r. przebywa albo w Kibua, (Kiwu Północne, DRK) albo w Aru (Province Orientale, DRK).	Wiele źródeł – w tym grupa ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ – podaje, że Gaston Iyamuremye jest drugim wiceprzewodniczącym FDLR i że uważa się go za jednego z głównych członków wojskowego i politycznego kierownictwa FDLR. Gaston Iyamuremye prowadził także do grudnia 2009 r. biuro Ignace’a Murwanashyaki (przewodniczącego FDLR) w Kibua, DRK.	1.12.2010
Jérôme KAKWAVU BUKANDE	Jérôme Kakwavu		Kongijczyk Znany jako: „Commandant Jérôme”. Aresztowany w czerwcu 2010 r., obecnie przebywa w głównym więzieniu w Kinszasie. Wszczęto postępowanie sądowe przeciwko niemu i dwóm innym oficerom spośród pięciu wysokich rangą oficerów Sił Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC).	Były przewodniczący Unii Kongijczyków na rzecz Demokracji / Sił Zbrojnych Narodu Kongijskiego (UCD/FAPC). Nielegalne przejścia graniczne między Ugandą a DRK będące najważniejszym szlakiem przepływu broni znajdują się pod kontrolą FAPC. Jako przewodniczący FAPC ma wpływ na ich politykę oraz dowodzi siłami FAPC i kontroluje ich działania; siły te brały udział w nielegalnym handlu bronią, a zatem naruszały embargo na broń. W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w 2002 r. Jeden z pięciu wysokich rangą oficerów FARDC, których oskarżono o poważne przestępstwa związane z przemocą seksualną; podczas swojej wizyty w 2009 r. przedstawiciele Rady Bezpieczeństwa ONZ zwrócili uwagę rządu na sprawę tych oficerów.	1.11.2005
Germain KATANGA			Kongijczyk. Od marca 2005 r. w areszcie domowym w Kinszasie za łamanie praw człowieka przez Siły Oporu Patriotycznego w Ituri (FRPI). 18 października 2007 r. przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu.	Przywódca FRPI. W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Udział w transferach broni z naruszeniem embarga na broń. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003.	1.11.2005

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Thomas LUBANGA		Ituri	Kongijczyk Aresztowany w Kinszasie w marcu 2005 r. za łamanie praw człowieka przez Unię Kongijskich Patriotów/Fracja Lubangi (UPC/L). 17 marca 2006 r. przekazany przez władze kongijskie Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Od grudnia 2008 r. sądzony za zbrodnie wojenne.	Przewodniczący UPC/L – jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, biorącej udział w nielegalnym handlu bronią z naruszeniem embarga na broń. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003.	1.11.2005
Khawa Panga MANDRO	Kawa Panga Kawa Panga Mandro Kawa Mandro Yves Andoul Karim Mandro Panga Kahwa Yves Khawa Panga Mandro	20 sierpnia 1973 r., Bunia	Kongijczyk Znany jako: „Chief Kahwa” „Kawa” Aresztowany przez władze kongijskie w październiku 2005 r., uniewinniony przez Sąd Apelacyjny w Kisangani, następnie przekazany organom wymiaru sprawiedliwości w Kinszasie na podstawie nowych zarzutów dotyczących zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych, zabójstwa, napadu z bronią w rękę i pobicie.	Były przywódca Partii Jedności i Ocalenia Integralności Konga (PUSIC) – jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, biorącej udział w nielegalnym handlu bronią z naruszeniem embarga na broń. Od kwietnia 2005 r. przebywa w więzieniu w miejscowości Bunia za sabotowanie procesu pokojowego w Ituri. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w latach 2001–2002.	1.11.2005
Callixte MBARUSHIMANA		24 lipca 1963 r., Ndusu/Ruhengeri Prowincja Północna, Rwanda	Rwandyjczyk Aktualne miejsce pobytu: Paryż lub Thais we Francji.	Sekretarz generalny Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR), zastępca głównodowodzącego w naczelnym dowództwie tych sił. Przywódca polityczny i wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b).	3.3.2009
Iruta Douglas MPAMO	Mpano Douglas Iruta Mpano	28 grudnia 1965 r., Bashali, Masisi 29 grudnia 1965 r., Goma, DRK (dawny Zair)	Kongijczyk. Główne miejsce pobytu: Goma oraz Gisenyi w Rwandzie. Często przekracza granicę międzynarodową między Rwandą a Kongiem. Adres: Bld Kanyamuhanga 52, Goma	Właściciel/Dyrektor <i>Compagnie Aérienne des Grands Lacs</i> oraz <i>Great Lakes Business Company</i> , których samoloty były wykorzystywane do wspomagania grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20. Odpowiedzialny także za fałszowanie informacji na temat lotów i ładunków, prawdopodobnie w celu umożliwienia łamania embarga na broń.	1.11.2005

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Sylvestre MUDACUMURA			Rwandyjczyk. Znany także jako: „Radja”, „Mupenzi Bernard”, „General Major Mupenzi”, „General Mudacumura”. Od listopada 2009 r. nadal służy jako dowódca wojskowy FDLR-FOCA. Główne miejsce pobytu: Kibua, terytorium Masisi, DRK.	Dowódca Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) mający wpływ na politykę oraz kontrolujący działania i dowodzący siłami FDLR – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, biorącej udział w nielegalnym handlu bronią z naruszeniem embarga na broń. Mudacumura (lub jego personel) utrzymywał łączność telefoniczną z przywódcą FDLR, Ignacem Murwanashyaka, przebywającym w Niemczech, w tym także podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r., oraz z dowódcą wojskowym majorem Guillaumem podczas operacji Umoja Wetu i Kimia w 2009 r. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za 27 przypadków rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez oddziały podlegające jego dowództwu, w Północnym Kiwu w latach 2002–2007.	1.11.2005
Leodomir MUGARAGU	Manzi Leon Leo Manzi	1954 1953 Kigali, Rwanda Rushashi (Prowincja Północna), Rwanda	Adres: Katoyi, Kiwu Północne, DRK, Generał Brygady Szef Sztabu FDLR/FOCA	Z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań wynika, że Leodomir Mugaragu jest szefem sztabu <i>Forces Combattantes Abucunguzi/Combatant Force for the Liberation of Rwanda</i> (FOCA) – zbrojnego ramienia FDLR. Według oficjalnych sprawozdań Mugaragu jest wyższym rangą oficerem planującym operacje wojskowe FDLR we wschodniej części DRK.	1.12.2010
Leopold MUJYAMBERE	Musenyeri Achille Frere Petrus Ibrahim	17 marca 1962 r., Kigali, Rwanda ok. 1966 r.	Rwandyjczyk Stopień: pułkownik Aktualne miejsce pobytu: Mwenga, Kiwu Południowe, DRK	Dowódca Drugiej Dywizji FOCA/Brygad Rezerwy (zbrojne ramię FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR-FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były one wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR-FOCA, rekrutujące przedtem nastolatków, siłą rekrutuje chłopców od dziesiątego roku życia. Najmłodszy z nich służy następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) oraz e).	3.3.2009
Dr. Ignace MURWANASHYAKA	Ignace	14 maja 1963 r., Butera (Rwanda) Ngoma, Butare (Rwanda)	Rwandyjczyk Zamieszkały w Niemczech. Od listopada 2009 r. ciągle uznawany za przywódcę politycznego ramienia FDLR-FOCA i za najwyższego dowódcę sił zbrojnych FDLR.	Przywódca FDLR i najwyższy dowódca sił zbrojnych FDLR, mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami FDLR – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, odpowiedzialnej za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Pozostawał w łączności telefonicznej z wojskowym dowódcą połowym FDLR (w tym podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r.); wydawał rozkazy wojskowe naczelnemu dowództwu; brał udział w koordynowaniu przekazywania uzbrojenia i amunicji dla oddziałów FDLR i dostarczaniu specjalnych instrukcji dotyczących użytkowania; zarządza znacznymi środkami pieniężnymi uzyskanymi w	1.11.2005

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
			Aresztowany przez niemiecką policję federalną 17 listopada 2009 r. w związku z tym, że podejrzany jest o popełnienie zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych w DRK, a także na podstawie innych zarzutów dotyczących tworzenia zagranicznych organizacji terrorystycznych i członkostwa w nich.	drodze nielegalnej sprzedaży zasobów naturalnych na obszarach podlegających kontroli FDLR (s. 24–25 i 83). W 2006 r. udał się do Ugandy, łamiąc zakaz podróżywania. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – jako przywódca i dowódca wojskowy FDLR odpowiadał za rozkazy dotyczące rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez FDLR we wschodniej części Konga.	
Straton MUSONI	IO Musoni	6 kwietnia 1961 r. (lub być może 4 czerwca 1961 r.) Mugambazi, Kigali, Rwanda	Ważność rwanadyjskiego paszportu wygasła 10 września 2004 r. Zamieszkały w Neuffen w Niemczech. Od listopada 2009 r. ciągle uznawany za pierwszego zastępcę przywódcy politycznego ramienia FDLR–FOCA i za głównodowodzącego w naczelnym dowództwie wojskowego FDLR. Aresztowany przez niemiecką policję federalną 17 listopada 2009 r. w związku z tym, że podejrzany jest o popełnienie zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych w DRK, a także na podstawie innych zarzutów dotyczących tworzenia zagranicznych organizacji terrorystycznych i członkostwa w nich.	Przewodnicząc FDLR – zagranicznej grupie zbrojnej działającej w DRK – Musoni utrudnia rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie uczestników walk, którzy należeli do tej grupy, naruszając rezolucję 1649 (2005).	29.3.2007
Jules MUTEBUTSI	Jules Mutebusi Jules Mutebuzi Colonel („Pułkownik”) Mutebutsi	Południowe Kiwu	Kongijczyk (Południowe Kiwu) Aresztowany przez władze rwanadyjskie w grudniu 2007 r., gdy próbował przekroczyć granicę, by wkroczyć na terytorium DRK. Podobno obecnie jest „zatrzymany”.	Były Zastępca Dowódcy 10. Regionu Wojskowego FARDC, w kwietniu 2004 r. został zwolniony za niezdyscyplinowanie i przyłączył się do zbuntowanych oddziałów istniejącego wcześniej Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCDG), które w maju 2004 r. siłą zajęły miejscowość Bukavu. Zarzuca mu się przyjmowanie broni poza strukturami FARDC oraz dostarczanie zaopatrzenia grupom zbrojnym i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, z naruszeniem embarga na broń.	1.11.2005
Mathieu, Chui NGUDJOLO	Cui Ngudjolo		Colonel („Pułkownik”)czy też General („Generał”) został przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu 7 lutego 2008 r.	Szef sztabu Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) oraz były szef sztabu Sił Oporu Patriotycznego w Ituri (FRPI) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami FRPI – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, odpowiedzialnej za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Aresztowany w ramach działań Misji Obserwacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) w Bunii w październiku 2003 r. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w wieku poniżej 15 lat w Ituri w 2006 r.	1.11.2005

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Floribert Ngabu NJABU	Floribert Njabu Floribert Ndjabu Floribert Ngabu Ndjabu		W marcu 2005 r. aresztowany i osadzony w areszcie domowym w Kinszasie za łamanie praw człowieka przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI).	Przywódca Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) – jednego z ugrupowań zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, biorącego udział w nielegalnym handlu bronią z naruszeniem embarga na broń.	1.11.2005
Laurent NKUNDA	Nkunda Mihigo Laurent Laurent Nkunda Bwatware Laurent Nkundabatware Laurent Nkunda Mahoro Bwatware Laurent Nkunda Batware	6 lutego 1967 r. Północne Kiwu/ Rutshuru 2 lutego 1967 r.	Kongijczyk Znany jako: <i>Chairman</i> („Przewodniczący”) „General Nkunda” „Papa Six” Aresztowany na terytorium Rwandy w styczniu 2009 r.; następnie odwołany ze stanowiska dowódcy Narodowego Kongresu Obrony Ludu (CNDP) w Kiwu Północnym.	Były generał Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD–G). Przyłączył się do zbuntowanych oddziałów istniejącego wcześniej RCD–G, które w maju 2004 r. siłą zajęły miejscowość Bukawu. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC z naruszeniem embarga na broń. W 2006 r. założył Narodowy Kongres Obrony Ludu. W latach 1998–2006 – członek zarządu Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD–G); W latach 1992–1998 – członek zarządu Rwandyjskiego Frontu Patriotycznego (RPF). Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za 264 przypadki rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez oddziały podlegające jego dowództwu, w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Od listopada 2009 r. – mimo aresztowania go w Rwandzie w styczniu 2009 r. i odwołaniu ze stanowiska przewodniczącego CNDP – utrzymuje w pewnym zakresie kontrolę nad CNDP i jego międzynarodową siecią.	1.11.2005
Felicien NSANZU- BUKI-RE	Fred Irakeza	1967 Murama, Kinyinya, Rubungo, Kigali, Rwanda		Według wielu źródeł Felicien Nsanzubukire jest pierwszym dowódcą batalionu FDLR, a jego główne miejsce pobytu to okolice Uvira i Sange w Kiwu Południowym. Felicien Nsanzubukire należy do FDLR od co najmniej 1994 r., a od października 1998 r. działa na wschodzie Konga. Grupa ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ podaje, że Felicien Nsanzubukire co najmniej od listopada 2008 r. do kwietnia 2009 r. nadzorował i koordynował nielegalny handel amunicją i bronią dostarczaną ze Zjednoczonej Republiki Tanzanii przez jezioro Tanganika do oddziałów FDLR z okolic Uvira i Fizi w Kiwu Południowym.	1.12.2010
Pacifique NTAWUN- GUKA	Colonel Omega Nzeri Israel Pacifique Ntawungula	1 stycznia 1964 r., Gaseke, prowincja Gisenyi, Rwanda ok. 1964	Rwandyjczyk Stopień: pułkownik Aktualne miejsce pobytu: Peti, granica Wali- kale-Masisis, DRK. Inne: przeszedł szkolenie wojskowe w Egipcie.	Dowódca Pierwszej Dywizji FOCA (zbrojne ramię FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zestawionymi przez grupę ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR–FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR–FOCA, rekrutujące wcześniej nastolatków, siłą rekrutuje chłopców od dziesiątego roku życia. Najmłodszy z nich służy następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) oraz e).	3.3.2009

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
James NYAKUNI			Ugandyjczyk	Współpraca handlowa z Commandant Jerome, zwłaszcza przemysł przez granicę kongijsko-ugandyjską, w tym prawdopodobnie przemysł broni i sprzętu wojskowego w niekontrolowanych ciężarówkach. Łamanie embarga na broń oraz wspieranie ugrupowań zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, w tym wsparcie finansowe umożliwiające im działania wojskowe.	1.11.2005
Stanislas NZEYIMANA	Deogratias Bigaruka Izabayo Bigaruka Bigurura Izabayo Deo Jules Mateso Mlamba	1 stycznia 1966 r., Mugusa (Butare), Rwanda ok. 1967 r. lub 28 sierpnia 1966 r.	Rwandyjczyk Od listopada 2009 r. uznawany za generała dywizji, zastępcę dowódcy FDLR. Aktualne miejsce pobytu: Kalonge, Masisi, Kiwu Północne, DRK, lub Kibua, DRK. Często podróżuje do Kigomy.	Zastępca dowódcy FOCA (ramię zbrojne FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR-FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR-FOCA, rekrutujące wcześniej nastolatki, siłą rekrutuje chłopców od dziesiątego roku życia. Najmłodszy z nich służy następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) oraz e).	3.3.2009
Dieudonné MAZIO	OZIA Ozia Mazio	6 czerwca 1949 r., Ariwara	Kongijczyk Znany jako: „Omari” „Mr Omari” Zmarł w miejscowości Ariwara 23 września 2008 r.	Prezes Federacji Przedsiębiorstw Kongijskich (FEC) na terytorium Aru. Układy finansowe z Commandant Jerome oraz z FAPC i przemysł przez granicę kongijsko-ugandyjską, umożliwiające dostarczanie zaopatrzenia i gotówki Commandantowi Jerome i jego oddziałom. Łamanie embarga na broń, w tym wspieranie grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20.	1.11.2005
Bosco TAGANDA	Bosco Ntaganda Bosco Ntagenda General Taganda		Kongijczyk Znany jako: „Terminator” „Major” Od listopada 2009 r. faktyczny przywódca wojskowy CNDP – po aresztowaniu generała Laurenta Nkundy w styczniu 2009 r. Były szef sztabu CNDP. Główne miejsce pobytu: Bunagana i Rutshuru.	Wojskowy dowódca Unii Kongijskich Patriotów/Frakcji Lubangi (UPC/L) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami UPC/L – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, odpowiedzialnej za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. W grudniu 2004 r. został mianowany generałem w Siłach Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC), lecz odmówił przyjęcia awansu i pozostaje poza strukturami FARDC. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003 oraz w 155 przypadkach – bezpośrednio lub jako wydający rozkazy – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Jak szef sztabu CNDP – bezpośrednio lub jako wydający rozkazy – odpowiadał za rzeź w miejscowości Kiwanja (listopad 2008 r.).	1.11.2005

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
			Po mianowaniu go w styczniu 2009 r. faktycznym przywódcą wojskowym CNDP zlecono mu włączenie CNDP do FARDC i przyznano stanowisko zastępcy dowódcy operacyjnego Kimia II, choć oficjalnie FARDC temu zaprzecza.		
Innocent ZIMURINDA		1 września 1972 r. 1975 r. Ngungu, terytorium Masisi, Kiwu Północne, DRK	podpułkownik Z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań wynika, że ppłk. Innocent Zimurinda był oficerem CNDP włączonego do FARDC na początku 2009 r.	<p>Wiele źródeł podaje, że ppłk. Innocent Zimurinda jako jeden z dowódców 231. Brygady FARDC wydał rozkazy, których wynikiem była rzeź ponad stu uchodźców rwandyjskich, głównie kobiet i dzieci, w ramach operacji wojskowej przeprowadzonej w kwietniu 2009 r. w okolicach Shalio.</p> <p>Grupa ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ podaje, że, według naocznych świadków, 29 sierpnia 2009 r. w Kalehe ppłk. Innocent Zimurinda odmówił uwolnienia spod swojego dowództwa trojga dzieci.</p> <p>Wiele źródeł podaje, że ppłk. Innocent Zimurinda, przed włączeniem CNDP do FARDC, uczestniczył w przeprowadzonej przez CNDP w listopadzie 2008 r. operacji, której wynikiem była rzeź 89 cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okolicach Kiwanija.</p> <p>W marcu 2010 r. 51 grup zajmujących się prawami człowieka i działających na wschodzie DRK złożyło przez Internet skargę, w której stwierdzono, że ppłk. Innocent Zimurinda odpowiada za wielokrotne łamanie praw człowieka, m.in za zabicie wielu cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okresie od lutego do sierpnia 2007 r. Skarga ta obejmuje także oskarżenie ppłk. Innocenta Zimurindy o gwałty na dużej liczbie kobiet i dziewcząt.</p> <p>Zgodnie z oświadczeniem Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych z 21 maja 2010 r. Innocent Zimurinda uczestniczył w samowolnej egzekucji dzieci-żołnierzy, w tym także w czasie operacji Kimia II.</p> <p>Zgodnie z tym samym oświadczeniem Zimurinda nie zgodził się na to, by misja ONZ w DRK (MONUC) sprawdziła, czy w jego oddziałach są dzieci. Zdaniem grupy ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ ppłk. Innocent Zimurinda odpowiada – bezpośrednio i jako wydający rozkazy – za rekrutowanie dzieci i za zatrzymywanie ich w oddziałach podlegających jego dowództwu.</p>	1.12.2010

b) Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 3, 4 i 5

Nazwa	Inne nazwy	Adres	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
BUTEMBO AIRLINES (BAL)		Butembo, DRK	Prywatna linia lotnicza, działająca z Butembo. Od grudnia 2008 r. BAL nie ma już pozwolenia na obsługiwane statków powietrznych na terytorium DRK.	Kisoni Kambale (zmarły 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu 24 kwietnia 2008 r.) wykorzystywał swoją linię lotniczą do przewozu złota, żywności i broni dla Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) między Mongbwału a Butembo. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007
CONGOCOM TRADING HOUSE		Butembo, DRK Tel: +253 (0) 99 983 784	Firma z Butembo handlująca złotem.	Właścicielem CONGOCOM-u był Kisoni Kambale (zmarły 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu 24 kwietnia 2008 r.). Kambale zdobył kontrolę nad prawie całą produkcją złota w dystrykcie Mongbwału, który jest kontrolowany przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI). FNI czerpie znaczne dochody z podatków nakładanych na tę produkcję. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007
COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL), GREAT LAKES BUSINESS COMPANY (GLBC)		CAGL Avenue Président Mobutu Goma, DRK (CAGL ma także biuro w Gisenyi w Rwandzie) GLBC, PO Box 315, Goma, DRK (GLBC ma także biuro w Gisenyi w Rwandzie)	Od grudnia 2008 r. GLBC nie posiadała już żadnych sprawnych statków powietrznych, chociaż kilka statków powietrznych nadal odbywało loty w 2008 r. pomimo sankcji ONZ.	CAGL i GLBC to firmy należące do Douglasa MPAMY, który objęty jest już sankcjami na mocy rezolucji nr 1596 (2005). Firmy CAGL i GLBC były wykorzystywane do przewozu broni i amunicji z naruszeniem embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007
MACHANGA LTD		Kampala, Uganda	Firma z Kampali eksportująca złoto. (Jej szefowie to Rajendra Kumar Vaya i Hirendra M. Vaya).	Firma MACHANGA kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanimi ściśle z milicjami. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007
TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPMENT (organizacja pozarządowa)	TPD	Goma, Kiwu Północne	W grudniu 2008 r. organizacja TPD wciąż istniała i posiadała biura w kilku miejscowościach na terytoriach Masisi oraz Rutshuru, jednak jej działalność niemal wygasła.	Organizacji tej zarzuca się łamanie embarga na broń przez udzielanie wsparcia Kongijskiemu Zgromadzeniu na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G), zwłaszcza w postaci dostarczania na początku 2005 r. ciężarówek do przewozu broni i oddziałów oraz w postaci przewozu broni przeznaczonej do rozdzielenia wśród części ludności w Masisi i Rutshuru w Kiwu Północnym.	1.11.2005

Nazwa	Inne nazwy	Adres	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD		Kajoka Street Kise- mente Kampala, Uganda Tel.: +256 41 533 578/9; Inny adres: PO Box 22709, Kampala, Uganda	Firma z Kampali eksportująca złoto. (Jej szefowie to J.V. LODHIA – znany jako „Chuni” oraz jego syn Kunal LODHIA).	Firma UCI kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z milicjami. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007